

Rapport från släktmötet på Österbybruk 1978.

I strilande regn kommo de farande, Olssonarna, från när och fjärran till det ståtliga Österbybruk. Bilburna släktingar syntes komma farande den gamla bruksgatan, som låg där omgiven av vackra, gamla bostäder och höga, rödmålade magasin. Där låg smedjan, som avtecknade sig vackert mot de ålderstigna trädens grönska. Där låg också målet för resan: herrgårdsbyggnaden på Österbybruk. Här skulle vi Östanbysläktingar känna oss som herrskapsfolk för en dag!

Mycket folk var i rörelse på bruket denna lördag. En auktion pågick vid sidan om och någon av de våra passade på tillfället att ropa in en passande möbel för en spottstyver innan välkomstkaffet!

Den ståtliga herrgårdshallen ekade snart av allas glada röster. Vi förseddes med namnplåtar av mötesbyråns Maria Hagström och skyndade oss att stilla kaffehungern i det magnifika slottsköket, där värdar och värdinnor väntade med vackert dukat kaffebord och Lundius goda bullar från Västerås. Inne från salongerna hördes ett evigt sorl och en titt in visade idel bekanta ansikten.

Så småningom samlades alla en trappa upp i en modern föreläsningssal, där vi fick lyssna till brukets kunniga och humoristiska guide, Yngve Karlsson. Han förtäljde hela "sagan" om Österbybruk och därtill ett flertal roliga episoder från sin ungdom, som han framlevt där. Han kunde också berätta om Bruno Liljefors, som han lärt känna under dennes år på bruket.

En rundvandring till smedjan, Sveriges äldsta bevarade vallonsmedja, gav oss en del att tänka på: en smed arbetade i 3-timmarsskift hela dygnet och veckan igenom med undantag för ledighet under lördagkväll och halva söndagen! Tänk dessutom vilken miljö att arbeta i: hettan, fukten och det kraftiga bullret gjorde arbetarna snart både stendöva och lungsjuka. Bättre var det på andra sätt. Man hade rätt till tjänstebostad och till och med en ko! Även om vi inte tilldelas kor på våra arbetsplatser idag, kan vi glädja oss åt alla positiva förändringar av vårt arbetsliv som åstadkommits sedan våra förfäders tider.

Programmet på söndagen bestod av besök på Forsmarks kraftstation. Solen strålade och färden dit gick genom vacker bygd. Vid kraftverket mötte en guide som började med att visa en film om stationens uppbyggnad. Vi fick göra en rundvandring kring hela anläggningen och när det väl var dags att lämna stället kände vi oss både skakade och högst tveksamma inför de perspektiv vi här ställts inför. Det kändes skönt att efter all information om kärnkraft få ägna sig åt enklare sysselsättningar som att äta lunch på värds-
huset. En sista pratstund och ett Tack för denna gång! från ordföranden satte punkt för årets släktmöte. Och vi kunde ta farväl av varandra helt eniga om att vi haft ^{ett} både omåttligt roligt och intressant släktmöte! Tack kära festkommitté!

Lidingö den 29/4 1979
Gunilla Eriksson
sekr.